

Онъ ѿмъ отговори: ѿзъ ни въсѣсти щемъ, до гдѣ не совершимъ оновъ, за коѣ самъ нарочно дошелъ. И тако казъ ѿмъ все, коѣ смѣ почти чѣли. ѿко прочее, приложи къ говоренію своемъ, ѿскате да направите тѣю любовь Господинъ моемъ, а вы ми кажите; ѿко ли пакъ не щете, а вы ми ѿ това ѿвѣйте, за да ѿдемъ далѣ, на лѣво ѿли на дѣсно. Мати Ревѣккина ѿ Братъ ѣдъ заедно отговориша: Богъ ѿзъ тебѣ говори, мы немамы нищо противно; ѣто Ревѣкка предъ тобою, вземѣ ю, ѿ ѿди съ нею. Чѣвши това Слуга, падна на колѣна ѿ благодарѣ Богъ сердечно. ѿзвади златны ѿ сребрены драгоценности, красна одѣжнѣ ѿ ги дадѣ Ревѣкки, а не заборави ни Матеръ, ни Брата да ѿбдари. Послѣ сѣднаха да вечератъ. На ѿтренній дѣнь стана Слуга весмѣ рано, ѿ рече: Дозволѣте ми, за да съ вратимъ къ Господинъ моемъ. Мати ѿ Братъ мѣ отговориша: Нека ѿстане дѣвица ѿще нѣколко днѣ. Но онъ тако ги помѣли: Мѣлимъ вы не мѣ задержавайте! когдъ Богъ пѣтешествіе моѣ съ толикимъ благополѣчѣемъ ѣ благословилъ, то трѣбѣва да ѿдемъ колико ѣ възможно скоро, да ѿнесемъ радостный той гласъ Господинъ моемъ.

Дражайшаа Чѣда! не трѣбѣва ли той Боговозливый чѣстный ѿ вѣрный Слуга ѿсобито да